

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 3. december 2010

LBR/ J.nr. 2010-7062

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 1. november 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 59 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Bastrup (SF).

Spørgsmål nr. 59:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke afgørelser fra Ankestyrelsen der vedrører sager på handicapområdet med henvisning til kommunernes serviceniveau, og hvilken præcedens disse afgørelser skaber.”

Svar:

Da spørgsmålet vedrører Ankestyrelsens praksis, har jeg anmodet Ankestyrelsen om at bidrage til besvarelsen. Ankestyrelsen har anført følgende:

” En kommunes afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunen og takster for tilbudene, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ankeinstanserne kan således ikke direkte tage stilling til serviceniveauerne i forbindelse med deres behandling af klager fra borgere over konkrete afgørelser. Ankestyrelsen er imidlertid i kraft af sin afgørelsespraksis med til løbende at sætte grænserne for servicelovens bestemmelser, herunder grænserne for det lovlige skøn inden for de enkelte bestemmelser.

De afgørelser kommunerne træffer på grundlag af det kommunale serviceniveau, skal ligge inden for lovens rammer. Ankestyrelsens afgørelser viser, at en generel information om serviceniveauet i en kommune ikke kan tilside-sætte kravet om, at der skal foretages en konkret, individuel vurdering af borgerens behov i de sager, hvor loven stiller krav herom.

En offentliggjort afgørelse fra Ankestyrelsen (Principafgørelse) er bindende for kommunerne og nævnene i lignende sager. Den konkrete præcedens i sagerne afhænger dog af formuleringen af den enkelte principafgørelse.

Som eksempler på Ankestyrelsens afgrænsning af det lovlige skøn i relation til det kommunale serviceniveau kan nævnes følgende afgørelser:

I principafgørelse C-51-06, fandt Ankestyrelsen, at selv om en afgørelse om nedsættelse af omfanget af praktisk hjælp i hjemmet i det enkelte tilfælde skete som følge af en ændring af kommunens generelle serviceniveau, havde de sociale klageinstanser kompetence til at påse, hvorvidt kommunens afgørelse var truffet ud fra en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp.

I principafgørelse C-17-99 behandlede Ankestyrelsen fortolkning af reglerne om hjælp til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet (hjemmehjælp). Ankestyrelsen fandt bl.a., at hjælpen var frataget under henvisning til kriterier i kommunernes serviceniveau/kvalitetsstandarder, som var i strid med serviceloven.

I principafgørelse C-23-04 fandt Ankestyrelsen, at de sociale klageinstanser kunne behandle en sag om betaling for en madserviceordning, da der ikke var fastsat regler i serviceloven eller retssikkerhedsloven, der afskar klageadgangen. Der kunne dog ikke klages over det kommunale serviceniveau, herunder over fastsættelsen af prisen for den enkelte levering af mad.”

Benedikte Kiær

/ Karin Ingemann